

Веднага следъ последната редица на авангарда яздѣше Андри, заобиколенъ отъ войводитѣ си. Войскитѣ на предваха предпазливо, съ бавна стѣпка. Бѣха малко. Затова бѣха разпратили навсѣкѣде разузнавачи да следятъ за сигурността на пътя. Не бѣше още заличенъ споменъ за смъртта на Бонифаций Монферато.

Императорътъ бѣ мълчаливъ. Замисленъ. Отъ денъ на денъ грижитѣ му се увеличаваха, въ все по-тъменъ, неумолимъ кръгъ. Отвсѣкѣде пристигаха лоши вести за измѣна, недоволстви, крамоли.

Маргарита подпомагаше ромейския клиръ противъ католическия, забраняваше на ромейтѣ да плащатъ десе-тъкъ на папскитѣ църкви. Отъ друга страна Биандратевитѣ хора не искаха да признаятъ невоизбрания архиепископъ Гуерино за примасъ на кралство Тесалоника. Венецианцитѣ все по-дръзко колонизираха южнитѣ острови съ свои люде, които изгонваха мѣстнитѣ ромейски власти и пизански феодали.

Безкрайни неприятности му бѣ причинила и борбата между Жофруа дьо Вилхардуенъ и Гийомъ дьо Шанли за ситлата Морейски князь. Освенъ това и въ самия Констан-тиновградъ не затихваха вѣчнитѣ разпри между генуезци и венецианци, между венецианци и пизанци, между ромейския и католически клиръ, между прелатитѣ на Франция и Венеция. На всичко отгоре около 100 отъ най-добритѣ му рицари, примамени отъ голѣмата плата, бѣха преминали на страната на Ласкарисъ.

Далечнитѣ сини планини приближаваха все повече. Бавно се изкачваше друма къмъ скалиститѣ възвишения. Изведнѣжъ откъмъ авангарда отекна глухъ шумъ отъ изплашени викоуе, конски тропотъ, звѣнъ отъ оръжие. Всички се струпаха около императора. Изъ редицитѣ на авангарда изкочи конникъ, съ приведена до врата на коня глава. Задъ него се издигаха облаци прахъ. Като тънка черта се движеше гончията право къмъ императора. Като стигна при него, скочи отъ коня, прегъна колѣно предъ своя господарь